

Slaget om vejnavne

Veje skal have navne. Der var en, lang gennemgående vej, der naturligt fik navnet Storhøjvej.

Til de 5 sideveje skulle der også findes navne. Da nu arealet skrånede, fik en af de andre nybyggere, Emil Thorman, den idé, at kalde dem Moselodden, Englodden, Kærlodden, Marklodden og Bakkelodden med Moselodden som den vej, der lå lavest og Bakkelodden, som den vej, der lå højest i terrænet. En helt naturlig rækkefølge.

Imidlertid havde de herrer Bugge og Jørgensen, der jo sad i bestyrelsen for grundejerforeningen, begge parceller på Marklodden. Men da de syntes, at Kærlodden var sådan et kønt navn, byttede de om på navnene, så deres vej følgelig kom til at hedde Kærlodden. Ikke længere nogen logisk rækkefølge, men sådan blev det. Dette også til oplysning for de gæster, der måtte besøge området og undre sig over rækkefølgen på vejnavnene.

Blæst over Storhøj

Området lå priggivet for blæstens hærgen.

Ikke mindst om efteråret, når stormene satte ind, gik det ud over teglstenstagene på de huse, der i den vestlige side af arealet lå ud til den åbne mark.

Grundejerne langs denne vestlige side ud mod marken så nogle muligheder, da de i 1967 af markens ejer, gårdejer Møller Iversen i Hørret, fik tilbudt at købe en 12 meter bred stribe jord.

Nu kunne de plante læbælte og gøre livet i haverne mere behageligt, ja, de kunne tilmed få større haveanlæg end de havde mulighed for med de 800 m², som næsten alle grundene omfattede fra begyndelsen.

Og efterhånden som læbæltet voksede, faldt tagstenene til ro.

I forbindelse med beplantningen valgte nogle af grundejerne at følge Hedeselskabets anvisning, der gik ud på at plante lærk, el og eg. Senere blev der købt endnu mere jord til området.